

Ustavni sud Republike Srpske, na osnovu člana 115. Ustava Republike Srpske, člana 40. stav 5. i člana 61. stav 1. tačka g) Zakona o Ustavnom sudu Republike Srpske («Službeni glasnik Republike Srpske» br. 104/11 i 92/12), na sjednici održanoj 28. februara 2024. godine, d o n i o j e

R J E Š E N J E

Ne prihvata se inicijativa za ocjenjivanje ustavnosti člana 18. stav 8, člana 39. st. 3. i 4, člana 40. st. 2. i 3. i člana 42. stav 2. Zakona o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 57/22).

O b r a z l o ž e n j e

Vesna Popović iz Banje Luke dala je Ustavnom sudu Republike Srpske inicijativu za pokretanje postupka za ocjenjivanje ustavnosti člana 18. stav 8, člana 39. st. 3. i 4, člana 40. st. 2. i 3. i člana 42. stav 2. Zakona o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 57/22). Navedene odredbe ovog zakona davalac inicijative osporava sa stanovišta odredaba člana 23. Ustava Republike Srpske, kojim se jamči pravo na zaštitu tajnosti podataka o ličnosti, a uz to ističe i da ovim zakonom nisu dovoljno jasno i precizno uređeni prikupljanje, obrada i svrha korišćenja ličnih podataka. S tim u vezi davalac inicijative citira, prije svega, osporenu odredbu člana 18. stav 8. predmetnog zakona i navodi da ovom, kao ni drugim odredbama ovog zakona nije određeno da „doktor treba da obavijesti lice čiji zdravstveni karton daje na uvid, a niti da je takav uvid uslovljen prethodnom saglasnošću lica za njegovo dijagnostikovanje, liječenje, preglede i druge navedene medicinske postupke“, te iznosi mišljenje da bi se pravo na tajnost podataka, u najvećoj mjeri, zaštitilo „ograničavanjem prava ljekaru da daje zdravstveni karton na uvid drugom zdravstvenom radniku, samo pod određenim okolnostima“. Potom, davalac inicijative citira i druge osporene odredbe ovog zakona sa kojima u vezu dovodi značenje izraza elektronski medicinski sažetak (član 10. tačka 9) i obim ličnih podataka građana koji se unose u osnovnu medicinsku dokumentaciju (član 16) i zaključuje da „IZIS sadrži medicinsku dokumentaciju svih građana Republike koji koriste medicinske usluge, kao i da IZIS omogućava unošenje i pristup medicinskoj dokumentaciji od strane različitih zdravstvenih radnika iz više različitih ustanova, bez izričite saglasnosti građanina za unos i pristup pojedinim podacima“, te da „sve navedeno upućuje na potpunu centralizaciju i digitalizaciju svih zdravstvenih podataka o svim građanima na jednom mjestu (sa mnogobrojnim tačkama pristupa), a koja se sprovodi bez jasnih i preciznih obrazloženja njene opravdanosti i svrsishodnosti, kao i da uspostavljanje takve baze podataka nosi ogroman bezbjednosni rizik po građane i Republiku, koji ne može opravdati eventualna korist koja proizlazi iz brže razmjene podataka.“ Pored toga, davalac inicijative navodi da je poznato da Sud ne ocjenjuje međusobnu usaglašenost zakona, ali, i pored toga, napominje da osporene odredbe Zakona nisu usaglašene sa odredbom člana 45. stav 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 57/22) koja obezbjeđuje pacijentima pravo na povjerljivost ličnih zdravstvenih podataka, i s tim u vezi tvrdi da se pacijentima to pravo svjesno oduzima osporenim zakonskim odredbama. Nadalje, davalac inicijative smatra da je „pored povrede prava na privatnost podataka pojedinog građanina i rizične centralizacije podataka svih građana“, Zakon neustavan i zbog toga što nije dovoljno precizno odredio koji zdravstveni i drugi radnici mogu da vrše uvid u lične i medicinske podatke građana, te omogućio da građani u potpunosti ili djelimično odbiju vođenje osnovne medicinske dokumentacije

o sebi, kao i da nakon određenog perioda zatraže brisanje određenih podataka iz elektronske dokumentacije. Zaključno, davalac inicijative ukazuje na Preporuku broj P (97) 5 Savjeta Evrope o zaštiti medicinskih podataka i Zakon o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 49/06, 76/11 i 89/11) i predlaže da Sud razmotri ova pitanja koja su, kako je navedeno, od životnog značaja za sve građane Republike Srpske.

Narodna skupština Republike Srpske dostavila je odgovor u kome je osporila navode iz inicijative ističući da je u istoj prisutno pogrešno i nepotpuno tumačenje Ustava, ali i osporavanih zakonskih rješenja. U odgovoru se, prije svega, navodi da je osnov za donošenje ovog zakona sadržan u tački 12. Amandmana XXXII na Ustav Republike Srpske, kojim je zamijenjen član 68. Ustava prema kojoj Republika, između ostalog, uređuje i obezbjeđuje oblast zdravstva u Republici Srpskoj. Osporavajući navode iz inicijative u odgovoru se navodi da je mogućnost, koja je osporenim članom 18. Zakona o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva data doktoru porodične medicine, da dozvoli uvid u zdravstveni karton drugom nadležnom zdravstvenom radniku - jasno ograničena na okolnost kada lice (pacijent) koristi usluge zdravstvene zaštite, te da je vremenski okvir u kojem doktor medicine može omogućiti uvid u zdravstveni karton vremenski vezan sa pružanjem zdravstvene usluge, što je propisano članom 45. stav 4. Zakona o zdravstvenoj zaštiti. S tim u vezi, u odgovoru se zaključuje da je pravo doktora porodične medicine da dozvoli uvid u zdravstveni karton jasno ograničeno na trenutnu epizodu liječenja i postupke i procedure koje ona može da uključi. Time su, kako je dalje navedeno, poboljšane šanse da pacijent dobije bolju i adekvatniju zdravstvenu uslugu, dok je istovremeno zaštićeno pravo na privatnost pacijenta u smislu člana 23. stav 1. Ustava, s obzirom na to da doktor porodične medicine nema pravo da omogući uvid u stanja i bolesti koje nisu u vezi sa trenutnim razlogom zbog kojih se pacijent obratio doktoru porodične medicine. Nadalje, u odgovoru se tvrdi da davalac inicijative ne pravi razliku između elektronskog medicinskog sažetka i medicinskog kartona, odnosno bilo kojeg drugog oblika osnovne medicinske dokumentacije, te naglašava da Zakon jasno definiše elektronski medicinski sažetak kao izvod podataka iz osnovne medicinske dokumentacije i evidencija o zdravstvenom stanju, pruženim zdravstvenim uslugama, propisanim lijekovima i medicinskim sredstvima i drugim informacijama o kretanju pacijenta u zdravstvenom sistemu Republike Srpske, a koja se formira i vodi u IZIS-u, kako je propisano članom 40. st. 2. i 3. Zakona, te u vezi s tim ukazuje i na odredbe člana 168. Zakona o zdravstvenoj zaštiti i člana 98. Zakona o obaveznom zdravstvenom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 93/22 i 132/22) koje, kako se navodi, precizno obrazlažu opravdanost i svrsishodnost digitalizacije i uvođenja zdravstvenog informacionog sistema radi: planiranja i efikasnog upravljanja zdravstvenim sistemom, efikasnog pružanja zdravstvenih usluga, unapređenja pristupa zdravstvenim uslugama, obezbjeđenja kvaliteta i sigurnosti zdravstvene zaštite, kao i prikupljanja i obrade podataka u vezi sa zdravstvenim stanjem građana i funkcionisanja zdravstvenog sistema. Osim toga, u odgovoru su osporeni i ostali navodi inicijative i u vezi s tim ukazano na odredbe člana 3. stav 1. tač. 2, 3, 4. i 5, člana 10. stav 1. tačka 19), člana 17. stav 1, člana 39. st. 1. i 5, člana 98. stav 5. tačka b) ovog zakona, kao i pojedine odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti („Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 90/17, 42/20, 98/20 i 63/22), te Uputstvo za delegiranu administraciju Integrisanog zdravstvenog informacionog sistema Republike Srpske („Službeni glasnik Republike

Srpske“ broj 65/18) i zaključeno da je iz svega navedenog evidentno da su predmetna zakonska rješenja upravo u skladu sa članom 23. Ustava. Zaključno, u odgovoru se navodi da nezadovoljstvo davaoca inicijative osporenim zakonskim rješenjima ne može biti predmet odlučivanja pred Ustavnim sudom Republike Srpske, kao i da nije u njegovoj nadležnosti da cijeni postojanje, odnosno nepostojanje razloga za ovakvo ili drugačije zakonsko normiranje, te međusobnu usklađenost pojedinih članova dva ili više zakona.

Odredbama Zakona o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 57/22), koje su osporene inicijativom, propisano je: članom 18. da doktor u timu porodične medicine, odnosno drugi odgovorni doktor medicine specijalista iz odgovarajuće oblasti zdravstvene zaštite može omogućiti uvid u zdravstveni karton drugom zdravstvenom radniku davanjem ovlašćenja koje se odnosi na dijagnostikovanje i liječenje, upućivanje na konsultativni pregled, pružanje bolničke zdravstvene zaštite, ocjenu sposobnosti, uključujući i propisivanje lijekova koji se izdaju na recept (stav 8); članom 39. da IZIS omogućava primjenu i korišćenje elektronskog zdravstvenog kartona, elektronskog medicinskog sažetka, elektronskog recepta, elektronske uputnice, sistema elektronskog zakazivanja, elektronskih lista čekanja, elektronskog podsjetnika, elektronske komunikacije sa laboratorijskim i radiološkim informacionim sistemima u zdravstvenom sistemu Republike (stav 3), te da IZIS omogućava razmjenu i korišćenje individualnih i zbirnih izvještaja (stav 4); članom 40. da se za svakog građanina Republike za kojeg je otvorena ili se vodi osnovna medicinska dokumentacija formira elektronski medicinski sažetak (stav 2), da se elektronski medicinski sažetak vodi u IZIS-u (stav 3); član 42. da su zdravstvena ustanova i drugo pravno lice koji koriste vlastiti informacioni sistem obavezni da u IZIS dostavljaju podatke koji su potrebni za elektronski medicinski sažetak (stav 2). Odredbama člana 23. Ustava Republike Srpske, na čiju povredu se poziva davalac inicijative, utvrđeno je: da je zajamčena zaštita tajnosti podataka o ličnosti, te da se prikupljanje, obrada i svrha korišćenja ličnih podataka uređuju zakonom (stav 1), da je zabranjeno korišćenje podataka o ličnosti koje je suprotno utvrđenoj svrsi njihovog prikupljanja (stav 2) i da građani imaju pravo da traže i dobijaju sve podatke o sebi, sadržane u aktima državnih organa i u drugim službenim evidencijama (stav 3).

Ustav u drugim odredbama, koje su od značaja za odlučivanje o osnovanosti navoda davaoca inicijative, utvrđuje: da se slobode i prava ostvaruju, a dužnosti ispunjavaju neposredno na osnovu Ustava, osim kada je Ustavom predviđeno da se uslovi za ostvarivanje pojedinih od njih utvrđuju zakonom, te da se zakonom može propisati način ostvarivanja pojedinih prava i sloboda samo kada je to neophodno za njihovo ostvarivanje (član 49. st. 1. i 2), da Republika uređuje i obezbjeđuje, između ostalog, zdravstvo (tačka 12. Amandmana XXXII na Ustav Republike Srpske, kojim je zamijenjen član 68. Ustava), da Narodna skupština donosi zakone, druge propise i opšte akte (član 70. stav 1. tačka 2), da zakoni, statuti, drugi propisi i opšti akti moraju biti u saglasnosti sa Ustavom (član 108. stav 1), da Ustavni sud odlučuje o saglasnosti zakona, drugih propisa i opštih akata sa Ustavom (član 115. stav 1. tačka 1).

Pored navedenih odredaba Ustava, Sud je imao u vidu da se Zakonom o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva uređuju zdravstvena dokumentacija i evidencije, registri i statistička istraživanja u oblasti zdravstva, integrisani zdravstveni informacioni sistem, obrada, korišćenje, čuvanje i zaštita podataka, nadzor, kao i druga pitanja od značaja za vođenje

zdravstvene dokumentacije i evidencija u oblasti zdravstva (član 1), te da je ovim zakonom, između ostalog, propisano: članom 2. da se ovaj zakon primjenjuje na zdravstvene ustanove, ustanove socijalne zaštite, zdravstvene službe ustanova za izvršenje krivičnih i prekršajnih sankcija, visokoškolske ustanove zdravstvene struke koje obavljaju određene poslove zdravstvene djelatnosti, organizacije zdravstvenog osiguranja, kao i druga pravna lica za koja je posebnim zakonom uređeno da, pored osnovne djelatnosti, obavljaju i zdravstvenu djelatnost (u daljem tekstu: zdravstvena ustanova i drugo pravno lice); član 3. da se zdravstvena dokumentacija i evidencije u oblasti zdravstva (u daljem tekstu: zdravstvena dokumentacija i evidencije) vode radi: praćenja, očuvanja i unapređenja zdravstvenog stanja pacijenta (tačka 1), praćenja i proučavanja zdravstvenog stanja građana (tačka 2), praćenja faktora rizika i procjene njihovog uticaja na zdravlje građana (tačka 3), praćenja izvršavanja obaveza zdravstvenog radnika i zdravstvenog saradnika u oblasti zdravstvene zaštite (tačka 4), praćenja izvršavanja obaveza zdravstvene ustanove i drugog pravnog lica (tačka 5), praćenja resursa u oblasti zdravstvene zaštite (tačka 6), praćenja i vrednovanja kvaliteta zdravstvene zaštite i pružanja stručne podrške zdravstvenim ustanovama u praćenju i unapređenju kvaliteta zdravstvene zaštite (tačka 7), finansiranje zdravstvene zaštite (tačka 8), planiranja i programiranja zdravstvene zaštite (tačka 9), praćenja i ocjenjivanja sprovođenja planova i programa zdravstvene zaštite (tačka 10), sprovođenja statističkih i naučnih istraživanja (tačka 11), informisanja javnosti (tačka 12), izvršavanja međunarodnih obaveza u oblasti zdravstva (tačka 13), razvoja sistema zdravstvene zaštite i zdravstvenog osiguranja (tačka 14); članom 10. da je medicinska dokumentacija skup medicinskih podataka i/ili informacija nastalih u procesu pružanja zdravstvene usluge pacijentu koji sadrže podatke o zdravstvenom stanju i toku liječenja pacijenta (tačka 7), da je zdravstvena dokumentacija izvorna ili reprodukovana dokumentacija, primljena u rad ili stvorena u radu zdravstvenih radnika i zdravstvenih saradnika, odnosno drugog ovlašćenog lica koje radi u zdravstvenoj ustanovi i drugom pravnom licu, koju čini medicinska dokumentacija i druga dokumentacija koja je nastala ili je preuzeta u svrhu obavljanja zdravstvene djelatnosti (tačka 8), da elektronski medicinski sažetak predstavlja izvod podataka iz osnovne medicinske dokumentacije i evidencija o zdravstvenom stanju, pruženim zdravstvenim uslugama, propisanim lijekovima i medicinskim sredstvima i drugim informacijama o kretanju pacijenata u zdravstvenom sistemu Republike Srpske (u daljem tekstu: Republika) (tačka 9), da je odgovorni zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik, odnosno drugo odgovorno fizičko lice, u smislu ovog zakona, zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik i drugo odgovorno fizičko lice koje je ovlašćeno za vođenje medicinske, odnosno zdravstvene dokumentacije, upisivanjem, prikupljanjem, rukovanjem i obradom podataka i informacija iz medicinske i zdravstvene dokumentacije i evidencija (tačka 19); članom 15. da osnovnu medicinsku dokumentaciju čini, između ostalog, zdravstveni karton (stav 1. tačka 1); članom 16. da se u osnovnu medicinsku dokumentaciju, u zavisnosti od vrste, upisuju najmanje sljedeći podaci: podaci o pacijentu (tačka 1): 1. podaci o licu: prezime, ime, prezime i ime jednog roditelja, usvojitelja ili staratelja, pol, dan, mjesec, godina i mjesto rođenja, jedinstveni matični broj, bračno stanje, adresa i mjesto prebivališta ili boravišta 2. podaci o osiguranju, 3. identifikacioni broj osiguranika, 4. medicinski podaci, 5. lična medicinska istorija, 6. porodična medicinska istorija, 7. podaci o invalidnosti i nesposobnosti, 8. podaci o faktorima rizika, 9. socijalni podaci o pacijentu, 10. podaci o zanimanju i školskoj spremi, 11. kontakt podaci;

članom 18. da se zdravstveni karton vodi u zdravstvenoj ustanovi u kojoj se obavlja zdravstvena djelatnost na primarnom nivou zdravstvene zaštite, po oblastima zdravstvene zaštite, za svakog pacijenta kome se pruža zdravstvena zaštita osim za prolazne pacijente (stav 1), da zdravstveni karton vodi doktor medicine specijalista porodične medicine, odnosno drugi odgovorni doktor specijalista iz odgovarajuće oblasti zdravstvene zaštite (stav 4); članom 38. da se integrisani zdravstveni informacioni sistem (u daljem tekstu: IZIS) organizuje i razvija u skladu sa propisima kojim se uređuju oblasti zdravstvene zaštite i zdravstvenog osiguranja; članom 39. da IZIS obezbjeđuje dostupnost zdravstvenih podataka i informacija zdravstvenim ustanovama i institucijama zdravstvenog sektora u skladu sa njihovim nadležnostima, pravima, ulogama i odgovornostima (stav 1); članom 46. da se vođenje, prikupljanje i obrada podataka iz medicinske dokumentacije i evidencija, dokumentacije zdravstvenog osiguranja i sistema statističkih istraživanja u oblasti zdravstva vrši u skladu sa propisima kojim se uređuje zaštita ličnih podataka (stav 1), da su Fond, zdravstvena ustanova i drugo pravo lice, odnosno odgovorni zdravstveni radnik, zdravstveni saradnik i drugo odgovorno fizičko lice, koji vode medicinsku dokumentaciju i evidencije u skladu sa ovim zakonom i propisima donesenim za sprovođenje ovog zakona, obavezni da ih čuvaju od neovlašćenog pristupa, uvida, kopiranja i zloupotrebe, nezavisno od oblika u kome su podaci sačuvani (stav 2), da su Fond, zdravstvena ustanova i drugo pravno lice obavezni da uspostave i održavaju sistem bezbjednosti koji obuhvata mjere za obezbjeđenje podataka koje posjeduju ili koje obrađuju, u skladu sa ovim zakonom i propisima kojim se uređuje zaštita ličnih podataka (stav 3); članom 47. da su podaci iz medicinske dokumentacije pacijenta, individualnih izvještaja, odnosno podaci koji se obrađuju i vode u evidencijama i registrima tajni (stav 1), da je zdravstveni radnik i zdravstveni saradnik i drugo lice zaposleno u zdravstvenoj ustanovi obavezan da podatke, informacije i dokumentaciju iz stava 1. ovog člana čuva kao profesionalnu tajnu u skladu sa propisima kojima je uređena oblast zdravstvene zaštite (stav 2).

Polazeći od navedenog, a imajući pritom u vidu sadržinu osporene odredbe člana 18. stav 8. Zakona o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva, kao i razloge njenog osporavanja koji su navedeni u inicijativi, Sud je ocijenio da je zakonodavac, u okviru svoje Ustavom utvrđene nadležnosti iz tačke 12. Amandmana XXXII na Ustav Republike Srpske, kojim je zamijenjen član 68. Ustava da uređuje i obezbjeđuje zdravstvo, uredio medicinsku i zdravstvenu dokumentaciju, kao i sistem evidencija, izvještavanja i korišćenja medicinskih i zdravstvenih podataka i informacija. U skladu sa navedenom ustavnom nadležnošću je i ovlašćenje zakonodavca da ovim zakonom propiše sadržinu i način vođenja zdravstvenog kartona, koji spada u osnovnu medicinsku dokumentaciju, te da predvidi da doktor porodične medicine može da dozvoli uvid u zdravstveni karton pacijenta drugom nadležnom zdravstvenom radniku radi dijagnostikovanja i liječenja, upućivanja na konsultativni pregled, pružanja bolničke zdravstvene zaštite, ocjene sposobnosti, uključujući i propisivanje lijekova koji se izdaju na recept. Po ocjeni Suda, to što zakonodavac nije propisao: „da doktor treba da obavijesti lice čiji karton daje na uvid, odnosno što „uvid nije uslovljen prethodnom saglasnošću lica za njegovo dijagnostikovanje, liječenje, preglede i druge navedene medicinske postupke“, te „nije ograničio pravo ljekaru da daje zdravstveni karton na uvid drugom zdravstvenom radniku samo pod određenim okolnostima“, ne znači da je tom odredbom dovedeno u pitanje zajamčeno pravo na zaštitu tajnosti podataka iz člana 23. Ustava, na koju se poziva davalac inicijative. Činjenica da osporenim zakonskom

odredbom nije propisano sve ono što davalac inicijative smatra da treba da bude propisano ne znači istovremeno da je ona neustavna, jer je ovo pitanje zakonodavne politike i u okviru nje u domenu je cjelishodnosti.

Razmatrajući osnovanost razloga osporavanja ustavnosti člana 39. st. 3. i 4, člana 40. st. 2. i 3. i člana 42. stav 2. Zakona o zdravstvenoj dokumentaciji i evidencijama u oblasti zdravstva Sud je, prije svega, konstatovao da je odredbama člana 23. Ustava (u odnosu na koje su navedene zakonske odredbe osporene) zajamčena zaštita tajnosti podataka o ličnosti, te prepušteno zakonodavcu da pitanja prikupljanja, obrade i svrhe korišćenja ličnih podataka uredi zakonom. S tim u vezi Sud je imao u vidu da je, u konkretnom slučaju, zakonom precizirana svrha korišćenja zdravstvene dokumentacije i evidencija u oblasti zdravstva, način vođenja, kao i subjekti odgovorni za vođenje medicinske dokumentacije, te utvrđena obaveza čuvanja i odgovornost Fonda zdravstvenog osiguranja Republike Srpske, zdravstvene ustanove i drugog pravnog lica, odnosno odgovornog zdravstvenog radnika, zdravstvenog saradnika i drugog odgovornog fizičkog lica, koji vode medicinsku dokumentaciju i evidencije od neovlašćenog pristupa, uvida, kopiranja i zloupotrebe, nezavisno od oblika u kome su podaci sačuvani. Navodi davaoca inicijative da „IZIS omogućava unošenje i pristup medicinskoj dokumentaciji od strane različitih zdravstvenih radnika iz više različitih ustanova, bez izričite saglasnosti građanina za unos i pristup pojedinim podacima“, te da sve navedeno upućuje na potpunu centralizaciju i digitalizaciju svih zdravstvenih podataka o svim građanima na jednom mjestu (sa mnogobrojnim tačkama pristupa), koja se sprovodi bez jasnih i preciznih obrazloženja njene opravdanosti i svrsishodnosti, kao i da uspostavljanje takve baze podataka nosi ogroman bezbjednosni rizik po građane i Republiku, koji ne može opravdati eventualna korist koja proizlazi iz brže razmjene podataka“, po ocjeni Suda, ne predstavljaju ustavnopravno relevantne razloge osporavanja u odnosu na odredbe člana 23. Ustava za koje davalac inicijative tvrdi da su povrijeđene. Naime, po ocjeni Suda, radi se samo o paušalnim tvrdnjama o povredi Ustavom zajamčenog prava na zaštitu podataka o ličnosti i kritiku koja se, u suštini, svodi na ocjenu opravdanosti i cjelishodnosti osporenih zakonskih rješenja, za šta, saglasno odredbama člana 115. Ustava, Ustavni sud nije nadležan da odlučuje.

Kada su u pitanju navodi davaoca inicijative da osporenim a ni drugim odredbama ovog zakona nije precizirano koji zdravstveni i drugi radnici mogu da vrše uvid u lične i medicinske podatke građana, te da je potrebno omogućiti građanima da u potpunosti ili djelimično odbiju vođenje osnovne medicinske dokumentacije o sebi, kao i da nakon određenog perioda zatraže brisanje određenih podataka iz elektronske dokumentacije, Sud ukazuje da, saglasno odredbama člana 115. Ustava, nije nadležan za postupanje po zahtjevima za ocjenu ustavnosti opštih pravnih akata iz razloga što određeno pitanje nije uređeno, a davalac inicijative smatra da bi trebalo da bude uređeno. Takav zahtjev, po ocjeni Suda, u suštini, svodi se na prijedlog za izmjenu i dopunu zakonskih odredaba, što ne spada u nadležnost Ustavnog suda.

Analizirajući ostale navode davaoca inicijative Sud je utvrdio da se isti odnose na primjedbe koje se tiču nesaglasnosti osporenih zakonskih odredaba sa odredbama člana 45. stav 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 57/22), odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 49/06, 76/11 i 89/11) i Preporukom broj P (97) 5 Savjeta Evrope o zaštiti medicinskih podataka, za čiju ocjenu, saglasno odredbama člana 115. Ustava, Ustavni sud nije nadležan.

Cijeneći da je u toku prethodnog postupka pravno stanje potpuno utvrđeno i da prikupljeni podaci pružaju pouzdan osnov za odlučivanje, Sud je, na osnovu člana 40. stav 5. Zakona o Ustavnom sudu Republike Srpske, u ovom predmetu odlučio bez donošenja rješenja o pokretanju postupka. Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Ovo rješenje Ustavni sud je donio u sastavu: predsjednik Suda mr Džerard Selman i sudije: Vojin Bojanić, Svetlana Brković, Amor Bukić, Zlatko Kulenović, prof. dr Ivanka Marković, prof. dr Darko Radić i akademik prof. dr Snežana Savić.

PREDSJEDNIK
USTAVNOG SUDA
Mr Džerard Selman

Broj: U-17/23

28. februar 2024. godine